

Talán azt a címet is adhattam volna, hogy Fekete tej 2.0, annyira hasonlít mind a téma, mind pedig a környezet – ez viszont nem baj.

Kortárs orosz drámaíró (**Nikolaj Koljada**) írta ezt is, és hasonlóan a szintén **Barabás Árpád** által rendezett

[Fekete tej](#)

hez, a gyergyószentmiklósi Figura Stúdió Színház által a hétvégén kétszer előadott *Murlin Murlo*

is egy isten háta mögötti orosz kisvárosban játszódik a rendszerváltás után. Nyomor, tudatlanság, alkoholizmus, illetve a buta, de erőszakos ember uralma a ház folyosóján.

Lassan minden ilyen típusú drámában, irodalmi műben vagy filmben benne van korunk klasszikus köcsöge, a talán [román nyelven legjobban eltalált cocalar](#) – a darab egy ilyen figura, Misa (**Moşu**

Norbert-László

) és Olga (

Máthé Annamária

) párbeszédével kezdődik.

Misa dugni jön, de Olga nem hagyja, hiszen kiderül, hogy a férfinak várandós felesége van – ocsmány, visszataszító, erőszakos figura, az ember megtapsolná, ha a megalázott nő kést rántana és átküldené a túlvilágra.

